

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2017r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Olejarczyk

Protokolant: p. o. sekr. sąd. A. S.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 grudnia 2017 w K. sprawy

z powództwa **małoletnich: J. P. i W. P.**

reprezentowanego przez **A. P.**

przeciwko **P. P.**

o podwyższenie alimentów

I. Podwyższa alimenty od pozwanego P. P. na rzecz małoletnich: J. P. i W. P. do kwot po 400,00 zł (czterysta złotych) miesięcznie, płatne przy zachowaniu dotychczasowych warunków i terminów płatności z ustawowymi odsetkami w wypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat poczynając od 01 grudnia 2017r. w miejsce alimentów ustalonych w sprawie III RC 309/11 ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Kętrzynie z dnia 07.11.2011r. w kwotach po 275,00 zł (dwieście siedemdziesiąt pięć złotych) miesięcznie.

II. Oddała powództwo w pozostałym zakresie.

III. Nie obciąża pozwanego kosztami sądowymi.

IV. Wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

SSR Grzegorz Olejarczyk

UZASADNIENIE

A. P. działając w imieniu małoletnich powódek: J. P. i W. P. wniosła o podwyższenie zasądzonych od pozwanego P. P. na rzecz każdej z córek alimentów do kwot po 700 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu podała, że małoletnie powódki są w wieku szkolnych i od czasu orzekania w zakresie alimentów w 2011r. wydatki związane z ich utrzymaniem zwiększyły się. W 2016r. zaciągnęła kredyt na zakup mieszkania, którego rata wynosi 512 zł miesięcznie oraz spłaca zadłużenie związane z remontem dachu w wysokości 400 zł miesięcznie. Ponadto podniosła, że małoletnia W. choruje na astmę oskrzelową, przyjmuje leki stałe i ze względu na wadę zgryzu pozostaje pod opieką lekarza ortodonta. Dlatego też, nie jest w stanie samodzielnie zaspokoić wszystkich potrzeb małoletnich córek. (k. 2-3).

Na rozprawie w dniu 10 października 2017r. A. P. zmodyfikowała powództwo i ostatecznie domagała się zasądzenia od pozwanego na rzecz każdej z małoletnich powódek alimentów w kwocie po 600 zł miesięcznie (k. 70).

P. P. w odpowiedzi na pozew uznał powództwo do kwoty 325 zł na rzecz każdej z małoletnich powódek.

W uzasadnieniu podał, że aktualnie mieszka i pracuje za granicą. Nie płaci alimentów na rzecz córek, spłaca zadłużenie alimentacyjne komornikowi. Podał, że poza małoletnimi powódkami na utrzymaniu jeszcze jedną córkę w wieku ok. dwóch lat. Zarabia 1200 euro miesięcznie, nie posiada żadnego majątku. Podniósł, że matka utrudnia mu kontakty z dziećmi i nie chce przekazywać prezentów od ojca (k. 29-32).

Sąd ustalił, co następuje:

W sprawie III RC 309/11 przed Sądem Rejonowym w Kętrzynie w dniu 7 listopada 2011r. strony zawarły ugodę w zakresie obowiązku alimentacyjnego, w której pozwany zobowiązał się płacić na rzecz małoletnich powódek tytułem podwyższonych alimentów kwotę 275 zł miesięcznie poczynając od dnia 7 listopada 2011r. (k. 17v akt III RC 309/11).

A. P. wspólnie z małoletnimi powódkami zamieszkuje w S.. Pracuje jako opiekun w Ż. Miejskim w K., gdzie zarabia 1459,79 zł netto miesięcznie (zaświadczenie k. 54). Ponadto pobiera zasiłki rodzinne w kwocie 199,24 zł (kserokopia decyzji (...) w K.) oraz świadczenie z programu 500+ tj. łącznie na dwójkę dzieci 1000 zł miesięcznie. Alimenty na rzecz córek otrzymuje z funduszu alimentacyjnego. Swoje stałe zobowiązania określiła na kwotę ok. 1330 zł miesięcznie, na co składa się: opłata za prąd 150 zł, opłata za wodę 40 zł, rata za remont dachu 400 zł, fundusz remontowy 100 zł, opłata za telefon i internet 130 zł oraz rata kredytu zaciągniętego na zakup mieszkania w wysokości 512 zł (zeznania matki małoletnich powódek k. 70v).

Małoletnia J. P. ma 13 lat, zaś W. P. 11 lat. Obie uczęszczają do Szkoły Podstawowej Nr (...) w K..

Z uwagi na wadę zgryzu małoletnia W. P. pozostaje pod opieką lekarza ortodonta (zaświadczenie lekarskie k. 17). Ponadto choruje na astmę oskrzelową i przyjmuje stałe leki.

P. P. wspólnie z konkubiną i małoletnią córką K. P. zamieszkuje w Niemczech. Pracuje jako pomocnik w firmie zajmującej się instalacjami sanitarnymi i wentylacyjnymi, gdzie zarabia ok. 1900-2000 euro miesięcznie (zeznania pozwanego k. 70v, zaświadczenia o zarobkach pozwanego k. 93-99). Za wynajem mieszkania w Niemczech wspólnie z konkubiną płaci ok. 1000 euro miesięcznie. Opłaca także żłobek do którego uczęszcza córka K. P. w wysokości 340 euro miesięcznie, zaś pozostałą kwotę tej opłaty pokrywa państwo (zeznania pozwanego k. 100).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 138 krio w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Natomiast zakres świadczeń alimentacyjnych reguluje zaś treść art. 135§1 kro, czyli zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz możliwości zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Jednocześnie zauważyć trzeba, że na zakres świadczeń alimentacyjnych nie wpływają: świadczenia z pomocy społecznej lub funduszu alimentacyjnego, o którym mowa w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2016 r. poz. 169, 195 i 1579 oraz z 2017 r. poz. 60), podlegające zwrotowi przez zobowiązanego do alimentacji; świadczenia, wydatki i inne środki finansowe związane z umieszczeniem dziecka w pieczy zastępczej, o których mowa w przepisach o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej; świadczenie wychowawcze, o którym mowa w ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (Dz. U. poz. 195 i 1579 oraz z 2017r. poz. 60 i 245); świadczenia rodzinne, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1518 i 1579 oraz z 2017r. poz. 60), o czym stanowi art. 135§3 kro.

Orzekając w niniejszej sprawie Sąd uznał, że od czasu ustalenia wysokości alimentów na rzecz małoletnich powódek tj. od listopada 2011r. doszło między stronami do zmiany stosunków, które stanowią podstawę do zmiany orzeczenia w zakresie alimentów.

Przede wszystkim zauważyć należy, że koszty utrzymania małoletnich powódek znacznie wzrosły, chociażby ze względu na wiek małoletnich, które są starsze o 6 lat i rosnące z wiekiem ich potrzeby. Ponadto małoletnia W. choruje

na astmę, co wymaga przyjmowania leków stałych oraz pozostaje pod opieką lekarza ortodonta, zatem koszty jej utrzymania są znaczące. Dlatego też, pozwany powinien w większym stopniu łożyć na utrzymanie córek.

Jednocześnie podnieść należy, że od czasu orzeczenie w poprzedniej sprawie w zakresie alimentów zmieniła się sytuacja życiowa i możliwości zarobkowe obojga rodziców małoletnich powódek. W 2011r. A. P. podejmowała tylko prace dorywcze przy roznoszeniu ulotek i opiece nad dziećmi, aktualnie pracuje jako opiekunka w pełnym wymiarze czasu pracy i zarabia ok. 1460 zł netto miesięcznie. Natomiast pozwany pracował jako stolarz i zarabiał wówczas najniższe wynagrodzenie w wysokości 1386 zł brutto miesięcznie. Aktualnie pozwany wspólnie z konkubiną i małoletnią córką K. zamieszkuje w Niemczech, gdzie pracuje i zarabia najniższe wynagrodzenie obowiązujące w Niemczech w wysokości ok. 1900-2000 euro miesięcznie.

Zdaniem Sądu, powyższe okoliczności powodują, że wysokość alimentów ustalona w wyroku z listopada 2011r. jest nieadekwatna do zmienionych kosztów utrzymania dzieci. Bezsprornie należy uznać, że pozwany winien w dalszym ciągu łożyć na utrzymanie dzieci, do których należy wliczyć koszty ich edukacji szkolnej oraz wydatki związane z leczeniem małoletniej W..

Niewątpliwie pomoc pozwanego w finansowaniu córek powinna być zwiększona. Pozwany oprócz płacenia alimentów praktycznie nie uczestniczy w codziennym wychowaniu małoletnich, a cały ciężar w tym zakresie spoczywa na matce, która stara się zapewnić córkom jak najlepsze warunki. Matka małoletnich przejęła całkowicie obowiązki które powinny być rozdzielone na oboje rodziców.

Sąd zatem doszedł do przekonania, że pozwany powinien łożyć na utrzymanie małoletnich powódek alimenty podwyższone o 125 zł na rzecz każdej z córek tj. w wysokości po 400 zł miesięcznie. Pozwany powinien czynić to proporcjonalnie do kosztów utrzymania małoletnich powodów i swoich aktualnych możliwości finansowych. Pozwany bowiem zamieszkuje i pracuje w Niemczech, gdzie zarabia najniższe wynagrodzenie w wysokości ok. 1900-2000 euro miesięcznie, zatem jego sytuacja majątkowa pozwala mu płacić alimenty w wysokości 400 zł miesięcznie na rzecz każdej z córek. Sąd wziął pod uwagę okoliczność, że pozwany ma na utrzymaniu jeszcze jedną córkę K. P., która pozostaje pod jego bieżącą pieczą oraz jego wydatki związane z utrzymaniem córki jak np. opłata za żłobek.

A. P. swój obowiązek alimentacyjny wobec małoletnich realizuje głównie przez sprawowanie bezpośredniej pieczy nad dziećmi i dodatkowo ponosi liczne wydatki związane z utrzymaniem córek z własnych dochodów, jak np. prywatne wizyty u lekarza ortodonta z córką W..

W ocenie Sądu kwota, do jakiej zostały zwiększone alimenty tj. łącznie 800 zł miesięcznie (ok 200 euro), przy jednoczesnym udziale matki małoletnich powódek w ich utrzymaniu, przystaje z jednej strony do obecnych potrzeb małoletnich powódek a z drugiej do możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego.

Biorąc po uwagę powyższe rozważania, na podstawie powołanych przepisów Sąd podwyższył alimenty od pozwanego na rzecz małoletnich powódek do kwot po 400 zł miesięcznie poczynając od 1 grudnia 2017r. w miejsce alimentów ustalonych w sprawie III RC 309/11 ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Kętrzynie z kwotach po 275 zł miesięcznie (pkt. I wyroku).

W pozostałej części Sąd powództwo oddalił (pkt. II wyroku), bowiem zdaniem Sądu, żądanie matki powodów alimentów w kwocie po 600 zł na rzecz każdej małoletnich jest znacząco wygórowane. Wprawdzie koszty utrzymania małoletnich są wysokie, chociażby z tego względu, że małoletnie są dziećmi w wieku szkolnym. Dodatkowo A. P. ponosi koszty związane z leczeniem małoletniej W. u lekarza ortodonta. Niemniej jednak, alimenty w wysokości po 400 zł miesięcznie na rzecz każdej z małoletnich powódek (łącznie 800 zł) w znacznym stopniu pokryją koszty związane z ich bieżącym utrzymaniem i wychowaniem. Zgodnie z treścią art. 4. 1.w/w ustawy o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci matka dzieci uzyska także od państwa częściowe pokrycie wydatków związanych z wychowywaniem dziecka, w tym z opieką nad nim i zaspokojeniem jego potrzeb życiowych.

Ponadto zaznaczyć należy, że obowiązek alimentacyjny obciąża oboje rodziców zatem i matkę małoletnich powodów, której obecne możliwości finansowe pozwalają na pokrycie części kosztów utrzymania dzieci.

Na podstawie art. 102 kpc Sąd nie obciążył pozwanego kosztami sądowymi (pkt. III wyroku).

Na podstawie art. 333§1 pkt. 1 kpc wyrokowi w pkt. I nadano rygor natychmiastowej wykonalności (pkt. IV wyroku).

SSR Grzegorz Olejarczyk